

EMBLEMOJ SUR LA UNIFORMO

Unu tekst-mesaĝo kaj du aŭ tri fotografiaĵoj sufiĉas por esti diplomatian konflikton. Tiel kolerigis la turkan registaron la, fare de la presagentejo *AFP*(1), antaŭhieraŭ(*) publikigitaj fotografiaĵoj. Sur ili aperas kelkaj el la 150 soldatoj senditaj de Usono al Sirio. Ili estas bone provizitaj per armiloj, teknologio, uniformo, kaj surbrake, en la maniko, ili portas kudritan emblemeton: sur verda fono kvinpinta ruĝa stelo kaj la literoj *YPJ*, *Yekîneyên Parastina Jinê* aŭ Inaj Protekt-Taĉmentoj. La milico kreita de la siriaj kurdinoj; la grupo, kiu, meze de la militaj kruelaĵoj, mirigis tiom da okcidentaj landoj kaj homoj, jen el la maldekstro, jen ankaŭ multaj el la dekstro, pro la montrita kuraĝo luktante kontraŭ la ĝihadistoj, speciale en Kobano.

Tamen, neniel sekretas, ke tiu grupo kune kun la PPT(2) estas la milico de la kurda partio PUD(3). Kaj baze la PUD estas la branĉo en Sirio de la PLK(4), fondita de Abdullah Öcalan. Sciate estas, ke la PLK aperas en la listoj de terorismaj grupoj de Eŭropa Unio kaj Usono, laŭ peto de Turkio, malgraŭ ke la kurdoj ade petas forstreki ĝin de tie. Ankaro, kompreneble, rabie demandas, kiel eblas ke grupo konsiderata terorisma en sia flanko de la landlimo povas, sur la alia flanko, ŝanĝi sian nomon kaj ricevi helpon de usonaj soldatoj. “Neakcepteblas la uzo de la PPT-emblemo fare de alianca lando. Ni reagis. Oni ne povas ĝin toleri. Tio estas duobla moralo kaj hipokriteco” deklaris hieraŭ Mevlut Çavusoglu, ministro pri eksterlandaj aferoj de Turkio.

Barack Obama anoncis en oktobro, sen konkrete uzi la vortojn “trupo” nek “soldato”, ke li sendos al nordokcidenta Sirio (t. e. Kurdio) 50 “specialajn operacantojn”, por helpi kaj kunordigi la batalantojn kontraŭ la Islama Ŝtato. En aprilo li sendis pliajn 250 homojn. Inter la du datoj naskiĝis la SDF(5): fundamente ili estas batalantoj de la PPT-IPT, sed aliancitaj kun membroj de arabaj triboj kaj aliaj etnaj minoritatoj kiel asirianoj kaj turkmenoj. La ĵurnalistoj, kiuj ĵus estis kun ili, raportas, ke la kurdoj havas la ĉefan gvidadon de la lukto, sed ke surloke ili havas gravajn aliancojn, interalie por ke la surlokaj milicoj prenu respondecon super la vilaĝoj, kiam oni forprenas ilin de la ĝihadistoj.

Post ĉiu ĉi laboro, dum senĉese oni anoncis la “liberigon” de Mosulo(6), la SDF-fortoj sciigis, ke ili celas Rakahon(7), ĉefurbo de la IŜ. Evidentas, ke la mano de Usono estas postkulise de la operaco, kaj ĝuste tiel oni publikigis la supre menciitajn fotojn. Al la rabio de la turkoj oni respondis per anglosaksa lingva flegmo: Peter Cook, proparolanto de la Pentagono, deklaris: “la membroj de la specialaj fortoj, agante en kelkaj lokoj, faras ĉion eblan por miksiĝi kun la loĝantaro, por sia protekto kaj sekureco”. Tiuj ĉi vortoj ne faris pli ol furiozigi Ankaron ankoraŭ pli: “se tiel estas, ni konsilas al ili uzi la emblemojn de la Islama Ŝtato, la Fronto de la Venko(8) kaj Alkajdo(9) se ili iras al aliaj regionoj de Sirio, kaj tiun de *Boko Haram*(10), kiam ili iras en Afrikon”, avertis Çavusoglu.

Kiel neniu alia la kurdoj sukcesis teni la ekvilibron en la siria vesponesto. Kvankam surterene ili havas la armean protekton de Usono, ili scias, ke tio ne estas, ĉar Vaŝingtono malfermis la okulojn nek ĉar ekblovis solidarevento. Simile, apartan helpon ili ricevis de Rusio; okaze de la Ĝeneva Packonferenco, kiam oni vetois la kurdojn, estis la moskvaj delegitoj -kaj ne la usonaj- kiuj proklamis, ke la kurdoj devus havi lokon ĉe la tablo.

Prefere se mi erarus, sed eblas, ke la afero rilate la emblemon temas pri ago de ununura soldato. Al Vaŝingtono ne interesas ĝeni Turkion pli ol necese, sed ĝi bone scias, kiuj estas la plej

fideblaj kaj fortaj aliancanoj, kiujn ĝi povas trovi nun en Sirio. Feliĉe, la kurdoj scias ankaŭ, ĝis kiu grado mezureblas la fideleco de ties nova amiko sur la internacia areo: nul. Danke al la vivo de generacio da gejunuloj ili rezistis en sia teritorio, kaj la lastaj aliancoj estas konsekvenco nur de tiuj bataloj. Se ŝanĝiĝus la vento, ili scias, ke ili estus perfidataj, kiel tiomfoje historie. Sed post tiom da historiaj eraroj, ĉifoje ili scias, ke ili havas atutojn -kaj ankaŭ kiel meti siajn kartojn.

Notoj: (Nomoj en la kurda lingvo, krom la indikitaj)

- (1) Agence France-Presse, en la franca.
- (2) Popolaj Protekt-Taĉmentoj (PPT)/Yekîneyên Parastina Gel (YPG).
- (3) Partio de la Unio Demokrata (PUD)/Partiya Yekîtiya Demokrat (PYD).
- (4) Partio de la Laboristoj de Kurdio (PLK)/Partiya Karkerên Kurdistan (PKK).
- (5) Siriaj Demokrataj Fortoj (SDF)/Hêzên Sûriya Demokratîk (HSD).
- (6) Mûsil.
- (7) al-Raqqah, en la araba.
- (8) Jabhat al-Nusra, en la araba.
- (9) Al-Qá'ida, en la araba. Ĝi signifas "La Bazo".
- (10) Ĝihadisma grupo en Niĝerio. Ties nomo, en la haŭsa lingvo, signifas "okcidenteca (neislama) edukado estas malpermesita".

KLARIGOJ:

Aŭtoro: Urtzi Urrutikoetxea.

(*) Originale aperis en la eŭska ĵurnalo Berria la 28-an de Majo 2016-a.

Tradukis: NXC. Junio 2016-a.

